

kunne foretage Skridt til Tilvejebringelse af de nødvendige Betingelser for Aabning af Forhandling om Tvangsakkord udenfor Konkurs i Henhold til Lov af 14. April 1905, skal Udsættelse kunne bevilges. Saadanne Udsættelser kan dog højst gives for 14 Dage ad Gangen og Udsættelsen ikke udstrækkes over et Tidsrum af 8 Uger. Saaledes lød Paragraffen oprindelig. I Folketinget har den faaet en Tilføjelse, der lyder saaledes: „Skifteretten kan gøre Udsættelsen afhængig af, at Skyldneren undergives Tilsyn af dertil af Skifteretten beskikkede Mænd, til hvem han vil have at aflægge Regnskab for sine Dispositioner.“ Nu er det altsaa muligt, at der kan blive fornøden Tid til at prøve, om Debitor kan opnaa et mindeligt Forlig, en Akkord, eller Akkord ved Tvang. Den sidste Bestemmelse synes mig ogsaa at være ganske rimelig; naar Konkursbobehandling udsættes ifølge Begæring af Skyldneren, maa der ogsaa af Hensyn til Kreditor findes Midler til, at man kan have Øje med Manden, saa at han ikke forvalter sit Bo paa en saadan Maade, at det bliver til Skade for hans Kreditorer.

Disse to Tilføjelser til den nuværende Lov om Konkurs er stedsevarende og ikke tidsbegrænsede. Derimod er det følgende Forslag tidsbegrænset, Forslaget om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m. De foreslaaede Ændringer tager væsentlig Sigte paa at gøre Loven mere brugbar overfor Landbruget. Landbruget har jo haft den Vanskelighed, at det ikke i Lighed med de øvrige Erhverv som Industri, Haandværk og Handel har haft Akkordforeninger og Kreditorforeninger som Mellemed til at ordne Sagerne og medvirke til Gennemførelsen af en Akkord. Derfor er det en vigtig Bestemmelse, der her foreslaas, at der i enhver Retskreds udenfor København og Frederiksberg oprettes et Udvalg, der skal bistaa Ejere af Landbrugsejendomme, som ønsker at opnaa Akkord med deres Fordringshavere, ved Tilvejebringelse af en frivillig Akkord eller af Grundlaget for en Tvangsakkord udenfor Konkurs.

I § 2, 2det Stykke, bestemmes, hvorledes Udvalget skal sammensættes. Dette andet Stykke er ændret i Folketinget. Efter det oprindelige Forslag skulde Udvalget i hver enkelt Sag bestaa af Retskredsens Skifteforvalter som Formand og af to Medlemmer, der udpegedes mellem de til at indtræde i Udvalget af de stedlige Landbo- og Husmandsorganisationer udvalgte Mænd. Landbo- og Husmands-

organisationerne indenfor hver Retskreds valgte hver to landbrugskyndige Mænd blandt deres Medlemmer i Retskredsen. Justitsministeriet kunde fastsætte nærmere Regler for Valgets Foretagelse. I Folketinget er dette, som sagt, forandret, idet man har ment, at det ikke var saa heldigt, at Skyldneren selv skulde udpege to af dem, der skulde være til Disposition. Man har der ønsket at faa et fast Udvalg, som hverken skulde vælges af Debitor eller af Kreditor, da det saa staa mere frit til begge Sider. Man har drøftet, hvorvidt det var heldigt, at Skifteforvalteren var født Formand i et saadant Udvalg; som den højtærede Minister nævnte, har man tænkt paa forskellige andre, nærmest Amtmanden; men i det andet Ting er man dog blevet staaende ved, at Retskredsens Skifteforvalter skal være Udvalgets Formand. Jeg tror ogsaa, det er en ret heldig Form, man nu er enedes om, og jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at foreslaa en mere tilfredsstillende. Det paagældende Stykke har i Folketinget faaet følgende Ordlyd: „Udvalget bestaar af Retskredsens Skifteforvalter som Formand og af 3 Medlemmer, som vælges henholdsvis af de provinsielle Fælleslandboforeninger — i de sønderjydske Landsdele af Fælleslandboforeningen for Nordslesvig —, de provinsielle Husmandsforeninger samt Provinshandelskammeret. Disse Foreninger udpeger ligeledes hver en Suppleant. Saavel de valgte Medlemmer som Suppleanterne skal som Regel være bosat i Retskredsen. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for Beregningen af den Medlemmerne tilkommende Befordringsgodtgørelse m. v. og eventuelt for Valgenes Foretagelse og Forretningsgangen.“ Jeg er meget tilfreds med denne Affattelse, som hele Udvalget og Ministeren er enedes om. Jeg finder det rigtigt, at man ikke er bundet til at vælge Udvalgets Medlemmer indenfor vedkommende Retskreds — i mange Tilfælde vil det sikkert være heldigt, at man kan gaa udenfor Retskredsen. Det gælder jo om at finde de til Hvervet bedst egnede Personer, og der kræves ikke saa lidt for at gennemføre et godt Arbejde. Medlemmerne af Udvalget maa forstaa at vurdere den foreliggende Situation og ved Siden deraf have Forhandlingsevner, saa at de kan bringe et Forlig i Stand mellem Debitor og Kreditor, og der er selvfølgelig stor Forskel paa Folks Evner i den Retning. Kan vi faa de rette Mænd ind i Udvalgene, tror jeg, der vil komme mange gode Resultater